

Nej, alle disse smaa Baade ere afgiftsfri, og i de senere Aar er deres Antal blevet forøget betydeligt ved Motorbaade. — Et andet Forhold vil jeg berøre. Det drejer sig ganske vist ikke om pekuniære Forhold, men har dog ogsaa nogen Betydning, nemlig at Ribe By ligger, om jeg saa maa sige paa en bar Egn, paa en Egn, hvor der ikke er Skov, ikke noget Sted, hvortil Ripenserne kunne gøre en Udflugt. Det, de have gjort hidtil derude, naar de ville lidt ud, er at tage en Sejlur gennem Kanalen ud til Havet for at se Klitterne; det er jo i Grunden det eneste, der har været aabent for dem hidtil. Men ogsaa det bliver stoppet. Hvem vil begive sig ud paa en Sejlur, naar man risikerer at skulle ligge i 5 Timer, maaske den halve Nat, udenfor Slusen og vente, indtil Vandet falder, for at man kan komme igennem Slusen? Det er ganske vist ikke et Forhold, som har nogen pekuniær Værdi, men det er dog noget, som har Betydning; heller ikke den Slags Adspredelser bør man lægge Hindringer i Vejen for.

Nu har det ærede Medlem sagt, at naar Flertallet har stillet Forslag om, at man vedtager Lovforslaget uforandret, skulde der deri ligge et Fingerpeg i Retning af, at man vilde senere gaa videre. Nej, man har vogtet sig i saa Henseende. Man vil blot ikke gaa med til at gøre Forholdene daarligere ved Ribe, men man vil ikke med Vedtagelsen af en Kammer-sluse sige, at man vil gaa videre. Man vil staa aldeles frit i Fremtiden. Og naar det udtales udtrykkeligt af Flertallet, er det jo netop, som den ærede Ordfører sagde, for at imødegaa denne Paastand. Man vil altsaa ikke have, at der ved vort Forslag skal skjules noget i saa Henseende; man vil aabent erkende, at man vil ikke i dette Øjeblik gaa videre, og hvad Fremtiden vil bringe af Forslag, det staa baade Regeringen og Rigsdagen fuldstændig frit overfor. — Naar saa det ærede Medlem siger, at hvis man anlægger denne Gennemfartssluse, kan man vente med Kammer-slusen, indtil Tiden kommer, saa er det jo ganske rigtigt; men den Tid kommer maaske aldrig, det er maaske mest sandsynligt, og saa skal Ribe blive ved at lide under, at der nu tages en Gennemfartssluse, som bringer disse forfærdelige mange Ulemper. — I Grunden anlægges Havdiget jo væsentligt for at ophjælpe Jordbruget, det er ganske sikkert hovedsagelig derfor, vi gøre det. Ribe kan maaske have nogen Interesse deraf; men det er dog det store Jordbrug, som har den væsentligste Interesse,

og skal man saa til Dels slaa en Bom for Ribe ad den Vej? Det kan Flertallet ikke være med til. Vi kunne ikke være med til at komme med Foranstaltninger, som gøre de uheldige Forhold ved Ribe endnu værre, end de ere for Tiden. Jeg vil derfor paa det varmeste anbefale det ærede Ting at stemme mod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag og stemme for Lovforslagets Vedtagelse uforandret her i Tinget.

Villars Lunn: Ogsaa jeg vilde gerne lægge et Ord ind for, at man vil stemme mod Mindretallets Forslag, der vil beskære Ribe for det, den hidtil har haft ved Sejlads paa Ribe Aa og ved at kunne færdes paa Havet og bringe sine Landbrugsprodukter til Steder, hvor de kunne faa en bedre Pris end der, hvor de ere anbragte hidtil. Og det gør jeg, fordi jeg er meget opfyldt af den kummerlige Stilling, hvori Ribe er stedt, og jeg tror ikke paa de Forsikringer, der udtales fra saa mange Sider, om, at man vil være rede til at hjælpe Ribe, hvis blot nogen kan frembringe et Forslag, som man vil finde fornuftigt, og som kan afhjælpe Nøden. Jeg tror, at det dermed vil gaa saaledes, at ingen vil være i Stand til at fremkomme med Forslag til Afhjælpning af Ribes Fattigdom, som kan overbevise dem, der ere Modstandere af Sagen paa det Trin, hvor den her foreligger, om, at der ved det vilde ske Ribe nævneværdig Gavn, at Ribe ved det kunde bringes til en Udvikling, som de vilde anerkende. Jeg skal i saa Henseende henholde mig til de Toner, hvori det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte før, at han fandt det næsten komisk, at Ribes Trang til Forbindelse med Havet, Ribes Trang til Ophjælpning af dens daarlige Omstændigheder kunde udtrykkes i saadant noget som 5 Everter og 150 Læs Hø. Jeg finder det ikke komisk. Jeg finder det overordentlig sørgeligt, at Ribes Trang er saa stor, at den kan udtrykkes ved disse fattige, elendig fattige Forhold, og jeg finder, at i samme Grad, som man er opfyldt af det, i samme Grad burde og maatte man være villig til at yde Haandsrækning der, hvor der dog er nogen Mulighed for at frembringe bedre Forhold.

Jeg skal gøre et Par Realbemærkninger. Mindretallet i Udvalget har sagt, at en almindelig Gennemfartssluse aldeles ikke forhindrer den Sejlads, der finder Sted, og henviser saa som Bevis for denne Paastand i en Parentes til Bilagene Nr.